

A Szatmárnémeti Grósz Család

Ezen a képen az apám családja, a Grósz család látható. Az első sorban jobbról nagyapám, Grósz Jakab, mellette Carmela nagynéném, aki később férjhez ment Chaim Thálhoz, és kimentek Izraelbe [Palesztinába], és Grósz Jakabné Lehner Malvin, a nagyanyám. A hátsó sorban középen a másik nagynéném, Grósz Gizella, Grósz Lipót, apám testvére és apám fiatal korában. Valamikor az 1920-as évek előtt készülhetett, amikor még együtt volt a család. Apai nagyapám, Grósz Jakab cukrász és pék volt. Derecskén született, 1870-ben. Nem tudom, milyen iskolát végzett, de kellett végezzen valami cukrász vagy pék szakiskolát, az biztos. Az első világháború idején a Kazinczy utcában volt egy pékség, a nagyapám ott sütötte a kenyeret. Úgy került Budapestre, hogy besorozták, s mivel pék-cukrász képesítése volt, azt mondták, jó, akkor te sütöd a komiszkenyeret a hadseregnek. Ezt az apám mesélte nekem. Nagyon vallásos, szakállas zsidó volt a nagyapám. Magyar volt az anyanyelve, és jiddisül is beszélt. A holokauszt idején már nem élt, Szatmárnémetiben van eltemetve, azt tudom. Apai nagyanyám Lehner Malvin volt, róla is keveset tudok. Nem voltam náluk soha. Nagyanyámra homályosan emlékszem, kisgyerekkorom óta mindig itt van a szemem előtt, hogy meglátogatott bennünket. Nem tudom, mikor született. Azt sem tudom, hol halt meg és mikor. Ő csengeri volt. Szatmárnémetiben, ahol éltek, ismerte mindenki őket. A Piac téren laktak, mindenki tudta, hogy Grósz Malvin meg Grósz Jakab itt lakik. A nagyszüleim dolgos iparosemberek voltak, közepes anyagi körülmények között éltek. A nagyanyám a háztartással foglalkozott, parókás, vallásos zsidóasszony volt. Ő is magyar volt, és természetesen jiddisül is beszélt.